

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **K. M.**
zastoupena Mgr. Vadimem Rybářem, advokátem
se sídlem Tyršova 1717/27, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava
proti
žalovanému: **Úřad práce ČR – Kontaktní pracoviště Bruntál**
sídlem Květná 1457/64, 792 01 Bruntál

o žalobě na ochranu proti nečinnosti

takto:

- I. Žaloba se zamítá** v části, v níž se žalobkyně domáhá ochrany proti nečinnosti.
- II. Ve zbytku se žaloba odmítá.**
- III. Žádný z účastníků nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 19. 10. 2023 domáhala, aby soud nařídil žalovanému vydat rozhodnutí, kterým bude manžel žalobkyně R. M. uznán osobou, která se považuje za osobu v hmotné nouzi a má tak nárok na vyplacení dávky na živobytí za měsíc říjen 2023 a další následující měsíce s tím, že splňuje vše pro potřebu vyplacení dávek na živobytí. Dále požadovala, aby žalovaný vystavil manželu žalobkyně omluvu za nevyplacení dávek jako klientu v hmotné nouzi, kde bude uznáno pochybení ze strany žalovaného, konkrétně Ing.

Shodu s prvopisem potvrzuje V.S.

J. jako vedoucího oddělení hmotné nouze s tím, že omluva bude také za potíže, které byly jednáním ze strany žalovaného manžela žalobkyně způsobeny.

2. Z tvrzení žalobkyně vyplynulo, že za měsíc říjen 2023 jí nebyla vyplacena dávky příspěvku na živobytí na jejího manžela, který s ní žije v jedné domácnosti, přičemž příspěvek činí částku 3 130 Kč. Podle žalobkyně její manžel plní vše pro potřebu hmotné nouze a tím má nárok na dávky hmotné nouze stejně jako žalobkyně. Žalovaný již opakovaně tvrdí, že manžel žalobkyně je osobou, která není považována za osobu v hmotné nouzi, což je nepravdivé, když manžel žalobkyně je v evidenci uchazečů o zaměstnání od 6. 2. 2023 a plní vše dle povinností uchazeče o zaměstnání.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. K věci samé vysvětlil, že žalovaný vyplácel manželům M., kteří jsou posuzováni společně, od července 2023 do prosince 2023 dávku pomoci v hmotné nouzi – příspěvek na živobytí celkem ve výši 4 368 Kč. Jedná se o opakovaně vyplácenou dávku pomoci v hmotné nouzi. K nároku na dávku v hmotné nouzi příspěvek na živobytí v měsíci říjnu 2023 nebylo vedeno v návaznosti na § 75 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen „zákon o hmotné nouzi“), žádné řízení a nebylo vydáno ani žádné rozhodnutí, neboť v rozhodném období nedošlo ke změnám ovlivňujícím výši dávek.
4. Žalovaný dále zdůraznil, že v měsíci červenci 2023 byla rozhodnutím č. j. 32859/2023/BRU ze dne 10. 7. 2023 snížena částka předmětné dávky v hmotné nouzi z částky 5 278 Kč na částku 4 368 Kč, neboť došlo ke změně částky živobytí u žalobkyně. Žalovaný má za to, že se nedopustil žádné nečinnosti, když nebyl povinen vydat rozhodnutí ve věci dávky za měsíc říjen 2023.
5. Pokud se týče obsahu správních spisů, má krajský soud za podstatné především v řízení nesporný skutkový stav spočívající v tom, že v měsíci červenci 2023 byla rozhodnutím č. j. 32859/2023/BRU ze dne 10. 7. 2023 snížena částka předmětné dávky v hmotné nouzi z částky 5 278 Kč na částku 4 368 Kč, neboť došlo ke změně částky živobytí u žalobkyně. Z vyjádření žalovaného, jakož i z úřední činnosti soudu je přitom zřejmé, že proti tomuto rozhodnutí žalobkyně brojila nejprve odvoláním, které bylo zamítnuto a následně také žalobou, která je projednávána u podepsaného soudu (pod sp. zn. 19 Ad 36/2023).

Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud posoudil žalobu v intencích ustanovení § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí ve smyslu § 81 odst. 1 s. ř. s. a dospěl k závěru, že v části, kterou se žalobkyně domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, není žaloba důvodná.
7. Pro posouzení věci je podstatné posouzení specifík řízení ve věcech dávek v hmotné nouzi podle zákona o hmotné nouzi.
8. Žalovaný správně poukázal na § 75 citovaného zákona, podle kterého rozhodnutí se vydává jen v případě, že
 - a) dávka nebyla přiznána nebo nebyla přiznána v požadovaném rozsahu,
 - b) dávka byla odejmuta,
 - c) dávka byla snížena,

- d) výplata dávky byla zastavena,
 - e) jde o přeplatek na dávce nebo srážky podle § 51a,
 - f) jde o rozhodnutí podle § 16 odst. 6,
 - g) jde o rozhodnutí podle § 76 odst. 3,
 - h) jde o rozhodnutí o ustanovení zvláštního příjemce (§ 40 odst. 2),
 - i) jde o rozhodnutí podle § 54 odst. 1.
9. Ve věci je přitom zřejmé, že žalobkyni byla rozhodnutím prvostupňového orgánu č. j. 32859/2023/BRU ze dne 10. 7. 2023 snížena částka předmětné dávky v hmotné nouzi z částky 5 278 Kč na částku 4 368 Kč. Z vyjádření žalovaného, které nebylo učiněno žalobkyní sporným přitom vyplývá, že od července 2023 do prosince 2023 byla k rukám žalobkyně pro společně posuzované osoby s jejím manželem tato částka také vyplácena.
10. Ze shora citovaného § 75 zákona o hmotné nouzi skutečně vyplývá, že nedojde-li ke změně podmínek pro výplatu dávek, nevzdává se žádné rozhodnutí. Žalovaný tak neměl zákonnou povinnost vydat rozhodnutí o dávce v hmotné nouzi za měsíc říjen 2023 a nemohl být tudíž ani nečinný. Pokud se žalobkyně domáhala přezkumu důvodů, pro které byla výše dávky stanovena právě na částku 4 368 Kč (i pro říjen 2023), pak svými námitkami směřuje do posouzení důvodů pro snížení dávky hmotné nouze, přičemž však tato argumentace má místo v řízení o přezkumu rozhodnutí č. j. 32859/2023/BRU ze dne 10. 7. 2023, resp. následně vydaného rozhodnutí odvolacího orgánu. Toho se přitom žalobkyně již domáhá v řízení vedeném u podepsaného soudu pod sp. zn. 19 Ad 36/2023, jak uvedeno výše.

Závěr a náklady řízení

11. Za uvedeného stavu krajský soud musí uzavřít, že žalovaný ke dni rozhodnutí soudu není nečinný a žaloba v této části není důvodná. Soud ji tak v této části v souladu s § 81 odst. 3 s. ř. s. jako nedůvodnou výrokem I. zamítl.
12. Pokud se jedná o žalobkyní další uplatněné nároky, a to na omluvu manželu žalobkyně, pak k tomuto není dána pravomoc soudů rozhodujících ve správním soudnictví, když se jedná o věc spadající do výlučné pravomoci soudů rozhodujících v občanském soudním řízení podle § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“).
13. Krajský soud tak v této části žalobu podle § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítl. Zároveň tímto žalobkyni poučuje, že do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku může podat žalobu, kterou se bude domáhat omluvy, k místně příslušnému okresnímu soudu.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1, 3 s. ř. s., když žaloba byla částečně zamítnuta a částečně odmítnuta, přičemž ve vztahu k zamítnuté části procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je přípustná** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 11. dubna 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje V.S.

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu